Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26449
Copyright: Admont, Benediktinerstift

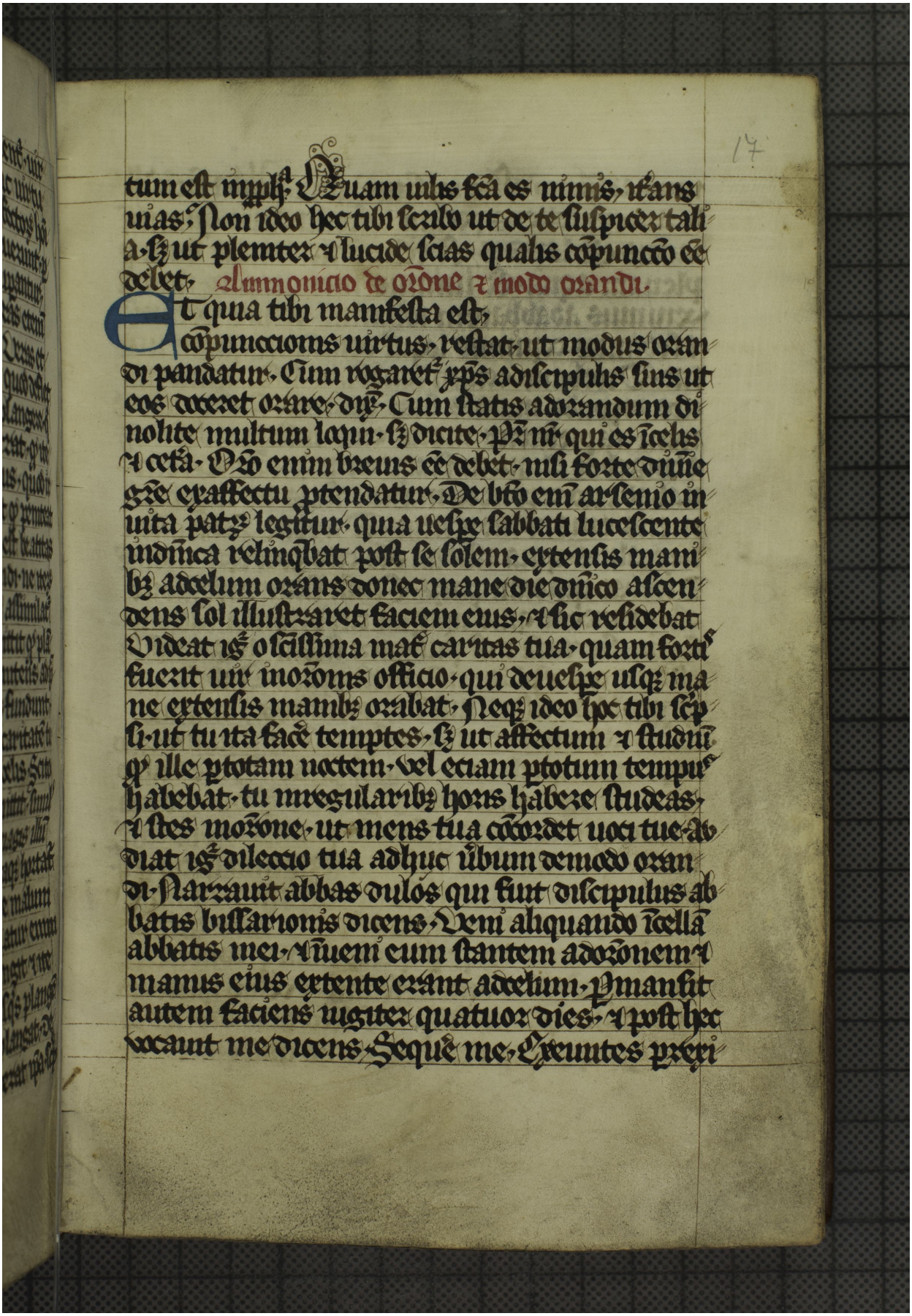

17

tum est mpth. Quam uilis sca es mimis, it ans
uias. Non ideo hec tibi scribo ut de te suspicer tali
a. sed ut plenter et lucide scias qualis cōpunccō ee
debet. Admonicio de ordine et modo orandi.
Et quia tibi manifesta est,
cōpunccionis uirtus, restat, ut modus oran
di pandatur. Cum rogaret ips adscipulus suos ut
eos doceret orare, dixit. Cum statis adorandum di
nolite multum loqui. sed dicite. Pr nr qui es celis
et cetā. Oo enim breuis ee debet, nisi forte diuine
gre exaffectu ptendatur. De bto em arsenio in
uita patrs legitur. quia uespe sabbati lucescente
undica relinqbat post se solem. extensis man
bus adcelum orans donec mane die dnico ascen
dens sol illustraret faciem eius. et sic residebat
Videat igit o scissima mat caritas tua. quam forti
fuerit uir iorons officio. qui de uespe usq mane
extensis mambus orabat. Neq ideo hec tibi scri
bi. ut tu ita face temptes. sed ut affectum et studiū
q ille ptotam noctem. uel etiam ptotum tempus
habebat. tu irregularibus horis habere studeas.
et stes orone. ut mens tua cōcordet uoci tue. ad
diat igit dilecio tua adhuc unum de modo oran
di. Narrant abbas dulos qui fuit discipulus ab
batis bissarionis dicens. Dum aliquando cella
abbatis mei. Aduem cum stantem adorōnem et
manus eius extente erant adcelum. Permansit
autem faciens uigiter quatuor dies. et post hec
vocauit me dicens. Sequere me. Exeuntes preci